

Assaig de catarsi en el temple

Romaguera, en primer terme, i al fons Josep Sabater, en el ple de dimarts passat de l'ajuntament de la Bisbal Foto: J.P.

Quan la corrupció i la judicialització de la política afloren en la seva màxima efervescència, com en el vergonyós debat encès a la sala de plens de l'Ajuntament de la Bisbal, petit temple de democràcia local, dimarts al vespre, només és pot pair amb un bon sentit de l'humor.

La presència de l'exalcalde Ramon Romaguera en els plens és, dedueixo, sinònim d'èxit de l'espectacle, sobretot si davant seu té Sais, disposat a encaixar només el que sigui necessari, com abans-d'ahir. I Dilmé. El més experimentat de tots. Un supervivent. Home de grans recursos i sibil·lines habilitats, que dimarts va

demanar la paraula, quan ja no va poder més, i va acabar alineat –quines coses!– amb Sais en la defensa del projecte constructiu de la biblioteca comarcal, fent front a l'ofensiva del propietari i denunciant, Josep Sabater, i el seu aliat, l'omnipresent Romaguera.

L'exalcalde va dir a Sais que el projecte estava entrat amb calçador i que està empantanegat a causa de la seva supèrbia i prepotència, que la culpa era seva per acció i de Convergència per omissió, i que “res hauria passat” si ell [Sais] “no hagués contractat el senyor Geli, membre d'ERC, com a secretari, cosa que té tota l'aparença de tràfic d'influències”. Patapam!

Romaguera havia iniciat l'atac advertint Sais: “A vostè se li acosten tres problemes: un amb el Fons Zapatero del 2008, sota investigació del ministeri; un altre amb el projecte d'urbanització dels jutjats, i un tercer amb el conveni del servei d'aigua potable amb Sorea.”

Sabater, el demandant, va parlar d'estafa referint-se a la primera oferta pels terrenys i de prepotència pel que fa a la negativa del govern a aturar les obres. El propietari es va espolsar la responsabilitat i va traslladar el càrrec de consciència per l'enderroc dictat a ERC i CiU, al govern l'any 2009.

El republicà es va esforçar a mantenir un to controlat perquè ja sabia que els visitants anaven bàsicament a buscar-lo a ell. “Vostès sabran què dallonsis es porten”, va arribar a dir Dilmé a Romaguera, en referència a Sais. L'incombustible regidor va retreure a Sabater que parlés d'estafa: “Vostè demanava 593.000 euros i i n'hi paguen 285.000, una diferència de 308.000. Una estafa augmentada.” “Això és només una qüestió de calés”, va concloure.

En el tram final de la batussa es van desfermar els retrets i es van llançar els insults, entre els quals destaca un “aquest és un borrarxo” que els regidors no van sentir. “Vostè és un mentider”, deia un; “vostè, un prepotent”, li etzibava l'altre, i Romaguera, a crits, exigia: “Ha de demostrar el que diu!”

Amb la batussa sota control, Aparicio, més observador que en altres ocasions, va positivament l'escena amb un “que serveixi com una catarsi per treure dimonis de dins”. La perplexitat em va recórrer el cos quan, de cop, em vaig adonar que tot allò s'assumia amb normalitat. Venia a ser un “amb en Romaguera i en Sais, ja se sap!” Amb catarsi o sense, tinc la recepta contra tanta falta d'empatia. I l'ofereixo, de franc, per si a algú li pot fer servei. Jo hi posaria un pols de perspectiva, una cullerada de serenitat, un grapat d'humilitat i dues tasses de sentit de

l'humor.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 31-01-2013 Pàgina 8

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/615051-assaig-de-catarsi-en-el-temple.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss